

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati
Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos
centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera**

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

De Tempore

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1631

Paraphrasis in Epistola[m] B. Pauli ad Romanos VI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47044](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47044)

Humanum dico propter infirmitatem carnis vestra. Sicut enim exhibuistis membra vestra seruire immunditie & iniquitati ad iniquitatem: ita nunc exhibete membra vestra seruire iustitie in sanctificationem. Quum enim serui essetis peccati, liberi fuistis iustitie. Quem ergo fructum habuistis tunc in illis, in quibus nunc erubescitis? Nam finis illorum mors est. Nunc vero liberati à peccato, serui autem facti Deo, habetis fructum vestrum in sanctificationem, finem vero in vitam æternam. Stipendium enim peccati mors est: gratia autem Dei, vita æterna, in Christo Iesu Domino nostro.

PARAPHRASIS IN EANDEM EPISTOLAM

i. Col. 3.

i. Timot. 2.

Humanum & leue vobis aliquid quod ferre possitis, dico. Non enim loqui vobis possum, vt spiritualibus, feruentibus & perfectis, sed vt adhuc carnalibus: ideo quod virium vestrarum mensuram non excedat, iniungo. Sicut olim ante cõuersionem exhibuistis membra vestra seruire libidini, immunditie, luxurieq; qua polluistis corpora vestra, & sicut eadem exhibuistis seruire iniquitati cum iniuria proximorum, trahenti ad iniquitatem aliam maiorem (iniquitas enim generat iniquitatem) ita nunc serui facti Christi, post agnitam veritatem exhibete membra vestra ad seruiendum iustitie & virtutibus ad obtinendam sanctitatem. Iustum enim est eadem membra, quibus olim ad Dei contemptum, ad Deiq; contumeliam abusi fuistis, nunc in ministerium, in obsequium & in honorem conuertite Christi. Cùm enim serui essetis peccati, satisfaciens concupiscentijs & illicitis desiderijs vestris, liberi interim, alienique fuistis à Domino iustitie. Nulla enim virtus, nulla honestas, non lex neque iustitia imperabat vobis, quia diuina spreuistis præcepta, idcirco malè liberi fuistis. In peccatis itaque & vitijs vestris viuentes, quem fructum, aut quam utilitatem habuistis tunc in quibus nunc cùm sanæ estis mentis, propter illorum turpitudinem erubescitis? Nam finis illorum vitiorum atque malorum operum est mors, id est, æterna damnatio. Itaque de seruitute peccati fructum habuistis ignominiam & confusionem, & in fine habituri eratis mortem æternam. Verùm nunc liberati baptismo per virtutem passionis Christi à peccato, cui olim seruibatis, & nunc serui facti Deo, habetis fructum vestrum, hoc est, charitatem vobis à Deo infusam, & bona opera in sanctificationem, que est virtutum consummatio, finem verò laboris vestri, quem in Dei seruitio sustinetis, habetis vitam æternam. Stipendium enim peccati est mors. Hęc enim sola, tam ea que est naturæ, quàm que inferni, debetur peccato: gratia autem Dei vita æterna. Videsne cùm rectius inferre putaretur, postquam dixisset: Stipendium verò iustitie vita æterna, non tamen sic (ne humano merito plus tribuens daret nobis superbiendi occasionem) sed aliter intulit, nempe ita: Stipendium peccati mors, gratia autem Dei vita æterna. Stipendium peccati est mors, sic rectè etiã iustitie verè debetur vita æterna. Sed absit vobis arro-

arrogas iustitiam veram. Si enim tibi arrogas, non iustitia, sed vt Pharisæo illo superbia est. Vera enim iustitia, ex te non est, sed ex Deo est. Quid enim habes, puta boni, quod non accepisti? Quapropter si accepturus es vitam æternam, iustitiæ quidem stipendium est, sed tibi gratia est, quomodo & tibi ipsa iustitia gratia est. Si enim ex te esset iustitia, rectè tibi deberetur vita æterna, cum iustitiæ debeatur vita æterna. Iam verò non ex te, sed ex Deo est iustitia tua: ergo ex gratia Dei est, si tibi donetur vita æterna. Neque enim habes alia merita, quam Dei munera, quibus cum vita æterna redditur, gratia pro gratia redditur, in Christo Iesu Domino nostro.

Lucz 18.

1. Cor. 4.

EXEGESIS EVANGELII DOMINICAE VII.

post Dominicam Sanctæ Trinitatis, . Marci VIII.

Varijs diuinitatē suam probat argumentis Dominus noster Iesus Christus, nec vspiam aliquid intermisit, quod incommodum salutemque fuerit nostram. Fecit miracula non solum multa, sed & varia. Sanauit infirmos, & hoc à varijs languoribus. Conuertit aquam in vinum: hodie verò, vt alio tempore quoque ferè similiter, ex septem panibus quatuor hominum millia refecit. Cum enim sequeretur illum turba maxima, quam fame afflictam & esurientem formidabat relinquere, ne deficerent in via longè à patria distantes (ea enim quæ secum in via assumpserant cibaria, consumpserant) misertus ipse est benignissimus Dominus turbæ & refecit eos. Nullum tamen hic miraculum est, quod Dominus turbæ miseretur, vt pote qui totus est pietissimus: sed quod ex septem panibus quatuor millia satiauit virorum. Quid enim mirum vt semel miseretur, qui nunquam non miseretur? Opera enim Domini vniuersa misericordia & veritas. Misericordia, quodque eius plena est terra, quia à fonte olei nihil aliud manare potest, quam oleum: & à fonte misericordiæ quid emanabit, nisi misericordia? Quod ergo miseretur, neque rarum, neque mirum est: quod verò ex misericordia hoc modo præstat beneficium, miraculum est, & virtutis tantum diuinæ. Itaque ait Marcus Euangelista:

Matth. 21.

Marc. 9.

Lucz 6.

Ioan. 2.

Psal. 24. & 32.

Marc. 8.

Cum turba multa esset cum Iesu, nec haberent, quod manducarent, conuocatis discipulis suis, ait illis: Misereor super turbam.

Turba multa erat cum Iesu, puta, vt ex fine Euangelij liquet, quatuor millia hominum. Hi attracti dulcedine verborum, vultus, morumque Christi simul ac miraculorum gloria, secuti fuerant Salvatore in desertum. Et quamuis cibaria sumpserant, haud dubium itineri necessaria, hæc tamen infra biduum consumpta sunt. Neque enim putabant se longius progredi, aut tam diu Domino commorari. Verum salubriter eos seduxit Dominus, atque secum detinuit suæ eruditionis suauitate: adeo vt eius dulcedine capri, ab eo ægre possent separari. Quærebant enim ante omnia regnum Dei. Dulcior eis erat refectio animæ, quam corporis. Ideo vsque in tertium iam diem peruenerant, nullam sollicitudinem habentes de cibo. Atque ideo Dominus, quod promittit alio loco, voluit re ipsa ostendere, quod scilicet omnia adijciantur his, qui primum quærunt regnum Dei. Itaque Dominus

Matth. 6.

Lucz 12.

Matth. 6.

ITT 3. Iesus